

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 ข้อ 7 ข้อ 8 และข้อ 14 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม 2515 ว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน อันเป็นประกาศของคณะปฏิวัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงออกประกาศกำหนดให้การออกบัตรเครดิตอันเป็นกิจการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการธนาคาร ซึ่งมีลักษณะตามที่ระบุไว้ในประกาศนี้ เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาต ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“บัตรเครดิต” หมายความว่า บัตรที่ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตออกให้แก่ผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตกำหนด เพื่อใช้ชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดแทนการชำระด้วยเงินสดหรือเพื่อใช้เบิกถอนเงินสด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบัตรที่ได้มีการชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดไว้ล่วงหน้า

บัตรเครดิตให้หมายความรวมถึงบัตรเดบิตด้วย เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่นในประกาศนี้

“บัตร” หมายความว่า เอกสารหรือวัตถุอื่นใด และให้หมายความรวมถึงตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจออกให้แก่ผู้บริโภค

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

“ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิต

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

- (1) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์
- (2) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

หมวด 1

การจัดตั้งและการขออนุญาต

ข้อ 2 ให้การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเป็นกิจการที่ต้องขออนุญาต
ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช่บังคับแก่

- (1) สถาบันการเงิน
- (2) ผู้ออกบัตรเครดิตให้แก่ผู้บริโภคเพื่อชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใด อันเป็น
ธุรกิจของตนเอง

ข้อ 3 ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด หรือบริษัท
มหาชนจำกัด และต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

การยื่นคำขออนุญาตให้ยื่นผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
กำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ
ดังต่อไปนี้

- (1) สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนบริษัท
- (2) สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัท
- (3) สำเนาข้อบังคับของบริษัท
- (4) สำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัท

นอกจากนี้ให้แจ้งชื่อ ประวัติการทำงาน และคุณสมบัติของกรรมการและผู้สอบบัญชี พร้อม
ทั้งสำนักงานสาขาและสถานที่ตั้งของสำนักงานสาขา ถ้ามี

ข้อ 4 ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องมีเงินทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อย
ล้านบาท

หมวด 2
เงื่อนไขในการดำเนินงาน

ข้อ 5 ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องระบุนายละเอียดค่าธรรมเนียม ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายต่างๆอันเนื่องจากการใช้บัตรเครดิตให้ชัดเจนครบถ้วนในเอกสารชี้ชวน ใบสมัครและสัญญา ทั้งนี้ ตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ข้อ 6 ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้อง

(1) แจ้งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบถึงการเปิดสำนักงานสาขาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเปิดทำการสำนักงานนั้น

(2) รักษาข้อมูลของผู้บริโภคไว้เป็นความลับ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การเปิดเผยโดยได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากผู้บริโภค

(ข) การเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

(ค) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตนั้น

(ง) การจัดส่งข้อมูลเครดิตให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต

(จ) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อ 7 ห้ามผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตกระทำการดังต่อไปนี้

(1) ลดทุนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

(2) ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือย้ายหรือปิดสำนักงานสาขา โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

(3) โอนหนี้ที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิตไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถือบัตรก่อน

หนี้ันเกิดจากการใช้บัตรเครดิตที่ยังมิได้โอนไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัดจะเอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นไม่ได้

(4) หยุดหรือระงับการดำเนินกิจการเกี่ยวกับบัตรเครดิต โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ข้อ 8 ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) คุณสมบัติของผู้ถือบัตรเครดิต
- (2) ดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าธรรมเนียมใดๆ เกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต
- (3) การตรวจสอบและการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต
- (4) การชำระหนี้และการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้
- (5) การจำหน่ายและโอนหนี้
- (6) การปฏิบัติและจัดการเกี่ยวกับข้อมูลผู้บริโภค
- (7) การปฏิบัติเมื่อมีข้อร้องเรียน
- (8) การจัดทำบัญชีและรายงาน
- (9) เรื่องอื่นๆ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นว่าจำเป็นเพื่อความปลอดภัยหรือ

ผลสุกของประชาชน

ข้อ 9 ห้ามผู้ใดซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้เป็นการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือ พนักงานผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

- (1) เคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (2) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต
- (3) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนการอนุญาตตามข้อ 10

ข้อ 10 เมื่อปรากฏว่า

- (1) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการดำเนินงานประการใดประการหนึ่ง
- (2) ฐานะการเงินหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชนอย่างร้ายแรง

ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตนั้นแก้ไขการที่ได้ฝ่าฝืน ละเลย หรือแก้ไขฐานะการเงินหรือการดำเนินงานให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดและให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า

หากผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตมิได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตระงับการดำเนินงานทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ในการนี้รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขใดๆให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตปฏิบัติด้วยก็ได้

หากผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตยังคงฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามความในวรรคสอง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตนั้น และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 11 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตมีความประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ให้แจ้งรัฐมนตรีผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยทราบ

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาเพื่อเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้ง

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณา และมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามวรรคสอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้รัฐมนตรีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตทราบก่อนครบกำหนดดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ข้อ 12 ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของกิจการตามที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้

ข้อ 13 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตต้องจัดให้กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตมาให้ถ้อยคำหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสารและหลักฐานอื่น อันเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามความประสงค์ของพนักงานเจ้าหน้าที่

บทเฉพาะกาล

ข้อ 14 ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ได้ประกอบธุรกิจอยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ

ข้อ 15 ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ยื่นคำขอรับอนุญาตตามข้อ 14 หากมีทุนจดทะเบียน ซึ่งชำระแล้วต่ำกว่าจำนวนเงินที่ระบุไว้ในข้อ 4 เมื่อได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตแล้ว ต้องจดทะเบียนและเรียกชำระทุนเพิ่มให้ครบถ้วนภายในสองปีนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ

ข้อ 16 ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 119 ตอนพิเศษ 109ง วันที่ 11 พฤศจิกายน 2545

ภาคผนวก ข.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันบัตรเครดิตเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและการบริโภคของประชาชนจำนวนมาก การใช้บัตรเครดิตชำระราคาสินค้าหรือค่าบริการหรือเบิกถอนเงินสด กลายเป็นธุรกรรมทางการเงินที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ผู้ประกอบการ ร้านค้า และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งยังไม่มีมาตรการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคอย่างเพียงพอเป็นเหตุให้ผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรม และส่งผลกระทบต่อทางสังคมและต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม จึงสมควรกำหนดบทบัญญัติการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตและผู้เกี่ยวข้อง อีกทั้งมาตรการในการคุ้มครองประชาชน ซึ่งเป็นผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรมอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตามมาตรา 29 ประกอบมาตรา 33 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต พ.ศ. ...”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“บัตรเครดิต” หมายความว่า บัตร เอกสาร วัตถุ เลข ตัวอักษร รหัส สัญลักษณ์ ข้อมูล หรือเครื่องหมายใด ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจออกให้แก่ผู้ถือบัตร โดยบันทึกข้อมูลเครดิตหรือรหัสบัตรเครดิตไว้ด้วยกรรมวิธีเชิงกล หรือวิธีการอย่างอื่นให้ปรากฏความหมายด้วยอักษร ตัวเลข รหัส หรือสัญลักษณ์อื่นใด ทั้งที่สามารถมองเห็นและมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าเพื่อให้ผู้ถือบัตรนำไปใช้ชำระราคาสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดแทนการชำระด้วยเงินสดหรือเพื่อใช้เบิกถอนเงินสด ทั้งนี้ จะมีการกำหนดระยะเวลาการใช้บัตรไว้ด้วยหรือไม่ก็ตาม

บัตรเครดิตให้หมายความรวมถึงบัตรเดบิตด้วย เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้

“การประกอบธุรกิจบัตรเครดิต” หมายความว่า การดำเนินกิจการเกี่ยวกับการออกบัตรเครดิตเพื่อให้ผู้ถือบัตรใช้ชำระราคาสินค้าหรือค่าบริการหรือค่าอื่นใดแทนการชำระด้วยเงินสด หรือเพื่อใช้เบิกถอนเงินสด โดยผู้ประกอบธุรกิจทวงจ่ายเงินแทนผู้ถือบัตรนั้นก่อน

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

“ผู้ถือบัตร” หมายความว่า บุคคลที่ผูกพันตนตามสัญญาบัตรเครดิตของผู้ประกอบธุรกิจ และผู้ประกอบธุรกิจยินยอมออกบัตรเครดิตให้

“ผู้รับบัตร” หมายความว่า ผู้ประกอบการด้านสินค้าหรือบริการ ซึ่งตกลงรับการชำระราคาสินค้าหรือค่าบริการด้วยบัตรเครดิต

“บัตรหลัก” หมายความว่า บัตรเครดิตที่ผู้ประกอบธุรกิจออกให้แก่ผู้ถือบัตรตามสัญญาบัตรเครดิต

“บัตรเสริม” หมายความว่า บัตรเครดิตที่ผู้ประกอบธุรกิจออกให้แก่ผู้ถือบัตรที่ผู้ถือบัตรหลักยินยอม

“บัตรเครดิตเพื่อธุรกิจ” หมายความว่า บัตรเครดิตประเภทที่ผู้ประกอบธุรกิจออกให้ตามความประสงค์และคำขอของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการโดยที่องค์กรหรือกิจการนั้นจะเป็นผู้รับผิดชอบชำระหนี้อันเกิดจากการใช้บัตรเครดิตนั้น

“กิจการ” หมายความว่า บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล นิติบุคคลอื่น หรือห้างหุ้นส่วนที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือกิจการอื่นที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

“สัญญาบัตรเครดิต” หมายความว่า สัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้ขอมีบัตรที่เข้าผูกพันตามสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจในการออกและใช้บัตรเครดิตเพื่อให้ตนเองเป็นผู้ถือบัตรหรือกำหนดให้บุคคลใดมีสิทธิในการใช้บัตร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรือธนาคารแห่งประเทศไทยแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับกับผู้ออกบัตรเครดิตให้แก่ผู้ถือบัตรเพื่อชำระค่าสินค้าบริการหรือค่าอื่นใดอันเป็นธุรกิจของตน

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศตามวรรคหนึ่งเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจัดตั้งบริษัทและการขออนุญาต

มาตรา 6 การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตจะกระทำได้ต่อเมื่อได้จัดตั้งในรูปบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดหรือนิติบุคคลที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะและต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ในการอนุญาตดังกล่าว รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตลอดจนค่าธรรมเนียมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้เป็นกรรมการผู้จัดการหรือพนักงานผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ

- (1) เป็นบุคคลล้มละลายหรือพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายมาแล้วไม่ถึงห้าปี
- (2) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริต ไม่ว่าจะมีการรอลงโทษหรือไม่ก็ตาม
- (3) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนการอนุญาต

มาตรา 8 การจัดตั้ง ย้ายหรือเลิกของสำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาของผู้ประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

หมวด 2
การประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

ส่วนที่ 1

ประเภทของบัตรเครดิตและการออกบัตรเครดิต

มาตรา 9 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจออกบัตรเครดิตให้แก่ผู้ใด โดยที่ผู้นั้นมิได้ทำสัญญาบัตรเครดิตเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ เว้นแต่เป็นการออกบัตรใหม่แทนบัตรเดิม

มาตรา 10 ผู้ประกอบธุรกิจต้องระบุนโยบายค่าธรรมเนียม ดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายต่างๆอันเนื่องมาจากการใช้บัตรเครดิตให้ชัดเจนครบถ้วนในเอกสารชี้ชวน ใบสมัคร และสัญญา ทั้งนี้ ตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา 11 ประเภทของบัตรเครดิต มีดังนี้

- (1) บัตรหลัก
- (2) บัตรเสริม
- (3) บัตรเครดิตเพื่อธุรกิจ
- (4) บัตรประเภทอื่นๆตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกบัตรตามวรรคหนึ่งให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติได้

มาตรา 12 ผู้ประกอบธุรกิจจะออกบัตรเครดิตให้แก่ผู้ถือบัตรได้ เมื่อผู้ถือบัตรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีรายได้ต่อเดือนหรือต่อปีจากแหล่งที่มาต่างๆรวมกัน ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด โดยต้องแสดงหลักฐานที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้
- (2) มีรายได้หรือเคยมีรายได้จากการประกอบอาชีพโดยมีกระแสเงินสดหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากในสถาบันการเงิน เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด
- (3) มีเงินฝากในบัญชีสถาบันการเงิน หรือมีกรรมสิทธิ์ในตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยสถาบันการเงิน หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเป็นหลักประกันเต็มวงเงินของบัตรเครดิตที่อนุมัติตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(4) มีเงินฝากประจำที่สถาบันการเงินไม่น้อยกว่าจำนวนเงินและระยะเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(5) มีเงินฝากประจำหรือเงินฝากออมทรัพย์ที่สถาบันการเงินหรือมีกรรมสิทธิ์ในตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยสถาบันการเงิน หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นหรือลงทุนในกองทุนรวมไม่น้อยกว่าจำนวนเงินและระยะเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(6) เงื่อนไขอื่นๆที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการออกบัตรเสริมและบัตรเครดิตเพื่อธุรกิจ

มาตรา 13 ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขอบัตรที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติและกำหนดวงเงินบัตรเครดิตที่เหมาะสมกับความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ถือบัตร โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลกลางที่เชื่อถือได้

มาตรา 14 ผู้ประกอบธุรกิจอาจออกบัตรเสริมให้กับผู้ถือบัตรเสริมได้โดยผู้ถือบัตรหลักจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการชำระหนี้ร่วมกับผู้ถือบัตรเสริมตามสัญญาบัตรเครดิตและตามหลักเกณฑ์อื่นที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

มาตรา 15 ผู้ประกอบธุรกิจอาจออกบัตรเครดิตเพื่อธุรกิจได้ โดยต้องพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์กรหรือกิจการที่ทำสัญญาบัตรเครดิตและไม่จำเป็นต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้ถือบัตรในนามองค์กรหรือกิจการนั้นเป็นรายบุคคลก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ส่วนที่ 2

วงเงิน ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมและค่าปรับของบัตรเครดิต

มาตรา 16 วงเงินที่จะให้แก่ผู้ถือบัตรแต่ละราย ต้องไม่เกินอัตราของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กระแสเงินสดหมุนเวียนเข้าเฉลี่ยในบัญชีเงินฝาก ยอดเงินฝากประจำ เงินฝากออมทรัพย์ มูลค่าการลงทุนในตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือกองทุนรวมที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา 17 ให้ผู้มีบัตรและผู้ถือบัตรที่ประสงค์จะขอวงเงินเพิ่มเติมแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบัตรเครดิตและวงเงินที่ได้รับในขณะที่ยื่นขอบัตรเครดิตหรือขอเพิ่มวงเงินที่ครบถ้วนถูกต้อง ผู้ประกอบธุรกิจอาจยกเลิกการใช้บัตรเครดิตได้ หากผู้ถือบัตรแจ้งข้อมูลตามวรรคหนึ่งเป็นเท็จหรือไม่ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญ

มาตรา 18 ผู้ประกอบธุรกิจต้องถือปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมอื่นเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิตดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(1) การประกาศเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการใช้บัตรเครดิตรวมถึงการเปลี่ยนแปลงอัตราดังกล่าวด้วย

(2) การแจ้งรายละเอียดให้ผู้ถือบัตรที่ประสงค์จะขอมีบัตรเครดิตทราบเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาขอมีบัตรเครดิต

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจจะเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายใดๆ จากผู้ถือบัตร นอกเหนือจากรายการตาม (1) ผู้ประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน

มาตรา 19 ผู้ประกอบธุรกิจอาจเรียกเก็บดอกเบี้ยในหนี้ค้างชำระหรือดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิคนัดชำระหนี้ หรือค่าปรับในการชำระหนี้ล่าช้ากว่ากำหนด หรือค่าธรรมเนียมอื่นใดจากผู้ถือบัตรหรือผู้บริโภคได้ไม่เกินอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจอาจคำนวณจำนวนวันตั้งแต่วันที่ได้ทรงจ่ายเงินเพื่อประโยชน์ของผู้ถือบัตร หรือวันที่สรุปยอดรายการ หรือวันที่ผู้ถือบัตรต้องชำระเงินหรือถูกหักบัญชีตามใบแจ้งหนี้ก็ได้

มาตรา 20 ในการให้บริการเบิกถอนเงินสดผ่านบัตรเครดิตผู้ประกอบธุรกิจจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายใดๆ รวมกันโดยเพิ่มเติมจากดอกเบี้ย ค่าบริการ ค่าปรับตามมาตรา 19 ได้อีกไม่เกินอัตราของจำนวนเงินสดที่เบิกถอนนั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา 21 ผู้ประกอบธุรกิจอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่าย ค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมจากผู้ถือบัตรดังต่อไปนี้ได้ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(1) ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการติดตามทวงถามการชำระหนี้ตามจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริงและพอสมควรแก่กรณี

(2) ค่าปรับกรณีคืนเช็ค ไม่เกินจำนวนเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(3) ค่าใช้จ่าย ค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมอื่นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ดอกเบี้ย ค่าใช้จ่าย ค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานที่ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดตามมาตรา 19 ไม่รวมถึงค่าใช้จ่าย ค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งและ ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายตามมาตรา 20

มาตรา 22 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำค่าปรับตามมาตรา 19 และค่าใช้จ่ายตามมาตรา 21 มารวมกับจำนวนหนี้ที่ค้างชำระเพื่อคิดค่าปรับอีก

มาตรา 23 ผู้ประกอบธุรกิจต้องถือปฏิบัติในการเรียกให้ชำระหนี้บัตรเครดิต ดังนี้

(1) หากผู้ประกอบธุรกิจประสงค์จะให้ผู้ถือบัตรผ่อนชำระหนี้บัตรเครดิตเป็นงวดจะต้อง กำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้โดยให้ผู้ถือบัตรชำระในแต่ละงวดไม่น้อยกว่าอัตรา ต่อยอดคงค้างทั้งสิ้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากวงเงินชั่วคราวใน กรณีฉุกเฉินซึ่งผู้ถือบัตรจะต้องชำระเต็มจำนวน

(2) ต้องมีหนังสือเตือนผู้ถือบัตรล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนกำหนดการชำระหนี้

(3) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้ถือบัตรล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนถึงวันกำหนดชำระ หรือหักบัญชี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการคิดดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายหนี้ค้างชำระให้แสดงรายละเอียดการ คำนวณดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในใบแจ้งหนี้ด้วย

มาตรา 24 ห้ามผู้ประกอบธุรกิจโอนหนี้ หรือเปลี่ยนประเภทหนี้ที่เกิดจากการใช้บัตร เครดิตไปเป็นหนี้ตามสัญญาสินเชื่อประเภทอื่น เว้นแต่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถือบัตรก่อน

(2) ต้องกำหนดให้มีการชำระหนี้ขั้นต่ำในแต่ละงวดไม่น้อยกว่าอัตราที่ธนาคารแห่ง ประเทศไทยประกาศกำหนดของยอดหนี้คงค้าง เว้นแต่เป็นการดำเนินการเพื่อปรับปรุงโครงสร้าง หนี้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ถือบัตรตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(3) การเรียกเก็บดอกเบี้ย ค่าปรับ ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมใดๆต้องเป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้

(4) ให้ยกเลิกสัญญาบัตรเครดิตและบัญชีบัตรเครดิตของผู้ถือบัตรรายนั้นทันทีเมื่อมีการ โอนหนี้ หรือเปลี่ยนประเภทหนี้

(5) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขอื่นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

หนี้อันเกิดจากการใช้บัตรเครดิตที่ยังมิได้โอน ไปเป็นหนี้ตามสัญญาบัญชีเดินสะพัดจะเอา ดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นไม่ได้

มาตรา 25 เมื่อผู้ถือบัตรมีการผิदनชำระหนี้เกินกว่าสามเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนด ชำระ ให้ผู้ประกอบธุรกิจยกเลิกการใช้บัตรเครดิตของผู้ถือบัตรรายนั้นทันที

ส่วนที่ 3

การดำเนินการอื่นๆเกี่ยวกับการให้บริการบัตรเครดิต

มาตรา 26 ผู้ประกอบธุรกิจต้องกำหนดขั้นตอนในการรับเรื่องราวร้องเรียนหรือประกาศ หรือแจ้งให้ผู้ถือบัตรทราบ

มาตรา 27 ผู้ประกอบธุรกิจต้องดำเนินการตรวจสอบเมื่อผู้ถือบัตรร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิตและต้องแจ้งความคืบหน้ารวมทั้งชี้แจงขั้นตอนต่อไปให้ผู้ถือบัตรทราบภายในเจ็ดวันนับจากวันที่ได้รับแจ้งการร้องเรียน รวมทั้งให้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนนั้นให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้ถือบัตรทราบโดยเร็ว

มาตรา 28 ผู้ประกอบธุรกิจต้องรักษาข้อมูลของผู้ถือบัตรไว้เป็นความลับ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) การเปิดเผยโดยได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถือบัตร
- (2) การเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- (3) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจนั้น
- (4) การจัดส่งข้อมูลเครดิตให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต
- (5) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมาย

มาตรา 29 ห้ามผู้ประกอบธุรกิจกระทำการดังต่อไปนี้

- (1) ลดทุน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี
- (2) หยุดหรือระงับการดำเนินกิจการเกี่ยวกับบัตรเครดิต โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

มาตรา 30 ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำบัญชีและการรายงานตามแบบและระยะเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา 31 ผู้ประกอบธุรกิจต้องกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินธุรกิจบัตรเครดิตตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดและเสนอคณะกรรมการบริษัทของผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ความเห็นชอบทุกปี

มาตรา 32 ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้บริการจากบุคคลภายนอกตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา 33 ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีระเบียบหรือพิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจ หรือระบุในสัญญาการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อกระทำการแทนผู้ประกอบธุรกิจในเรื่องการติดต่อหาผู้ถือบัตรรายใหม่ หรือติดต่อกับผู้ถือบัตรเพื่อเสนอรายการส่งเสริมการขายหรือสินเชื่อประเภทใหม่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

หมวด 3

การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

มาตรา 34 เมื่อปรากฏว่า

(1) ผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือละเลยการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ฐานะการเงินหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบนั้นแก้ไขการที่ได้ฝ่าฝืนละเลยหรือแก้ไขฐานะการเงินหรือการดำเนินงานให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า

หากผู้ประกอบธุรกิจมิได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับการดำเนินงานทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ในการนี้รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติด้วยก็ได้

หากผู้ประกอบธุรกิจยังคงฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามความในวรรคสอง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจนั้นและให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 35 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีความประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ให้แจ้งรัฐมนตรีผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยทราบ

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาเพื่อเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใดภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ ให้พิจารณาแล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามวรรคสอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้รัฐมนตรีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตทราบก่อนครบกำหนดดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา 36 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือมีคำสั่งอนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเป็นอันระงับสิ้นลงทันทีและให้ผู้ประกอบธุรกิจส่งคืนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่ง

มาตรา 37 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา 38 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) สั่งให้กรรมการ พนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจ ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจและผู้รวบรวมหรือประมวลข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรือด้วยอุปกรณ์อื่นใด มาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจ ส่งสำเนาหรือแสดงข้อมูลบัญชี เอกสาร ควงตรา หรือหลักฐานอื่น

(2) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจหรือในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการธุรกิจที่เป็นการสนับสนุนแก่สถาบันการเงินเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(3) เข้าไปในสถานที่ใดๆเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการประกอบธุรกิจอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือมีหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้นและเมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบดังกล่าวแล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้น ได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย

(4) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี ในการออกคำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวจะต้องระบุเหตุผล ความจำเป็นและสิทธิของผู้ถูกยึดหรืออายัดนั้น

(5) ดำเนินการตามที่รัฐมนตรี หรือธนาคารแห่งประเทศไทยมอบหมายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 39 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในประกาศกระทรวงการคลัง

หมวด 4

สิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ถือบัตรและผู้รับบัตร

ส่วนที่ 1

สิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจ

มาตรา 40 ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่แจ้ง เปิดเผย หรือให้ข้อมูลแก่ผู้ถือบัตร รวมทั้งการเตือนเกี่ยวกับการทุจริตต่างๆในการใช้ข้อมูลหรือใช้บัตรเครดิต

มาตรา 41 เมื่อผู้ประกอบธุรกิจทราบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการ โจรกรรมข้อมูลเครดิตหรือการทำธุรกรรมที่ไม่ปกติ ผู้ประกอบธุรกิจต้องแจ้งให้ผู้ถือบัตรเครดิตทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 42 ผู้ประกอบธุรกิจอาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้หากพบว่าผู้รับบัตรยอมรับการใช้บัตรเครดิต โดยรู้หรือควรจะรู้ได้ว่าเป็นบัตรเครดิตปลอมหรือผู้ถือบัตรไม่ใช่เจ้าของที่แท้จริงหรือผู้รับบัตรไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือสัญญาซึ่งทำขึ้นระหว่างผู้รับบัตรกับผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ถือบัตรแจ้งให้ทราบว่ามีข้อต่อสู้เรื่องการชำระหนี้

ส่วนที่ 2

สิทธิและหน้าที่ของผู้ถือบัตร

มาตรา 43 ผู้ถือบัตรต้องชำระราคาค่าสินค้าหรือค่าบริการแก่ผู้ประกอบธุรกิจตามจำนวนเงินที่ระบุในใบแจ้งหนี้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ เว้นแต่เป็นรายการที่ไม่ถูกต้อง ผู้ถือบัตรอาจแจ้งและแสดงหลักฐานความไม่ถูกต้องต่อผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้แก้ไขหรือยกเลิกรายการที่ไม่ถูกต้องนั้น หากผู้ประกอบธุรกิจไม่แก้ไขหรือยกเลิก ผู้ถือบัตรอาจปฏิเสธความรับผิดชอบในหนี้รายนั้นๆ ได้

มาตรา 44 ผู้ถือบัตรต้องรับผิดชอบในอัตราดอกเบี้ย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้บริการบัตรเครดิต ทั้งนี้ รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้บริการชำระหนี้ผ่านผู้ให้บริการรับชำระหนี้แทนด้วย

ส่วนที่ 3

สิทธิและหน้าที่ของผู้รับบัตร

มาตรา 45 ผู้รับบัตรมีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของบัตรเครดิตและลายมือชื่อของผู้ถือบัตรให้ถูกต้องตรงกับลายมือชื่อที่ปรากฏบนบัตรเครดิตมิฉะนั้นผู้ประกอบธุรกิจอาจยกเอาความไม่ถูกต้องดังกล่าวขึ้นปฏิเสธความรับผิดชอบได้

มาตรา 46 ห้ามมิให้ผู้รับบัตรเพิ่มราคาสินค้าหรือค่าบริการอันเนื่องมาจากการใช้บัตรเครดิตชำระราคานั้นและห้ามมิให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้บัตรเครดิตหรือค่าใช้จ่ายหรือค่าชดเชยอื่นใดนอกจากราคาสินค้าหรือค่าบริการนั้น

มาตรา 47 ห้ามมิให้ผู้รับบัตรปฏิเสธการชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการอันเนื่องมาจากการใช้บัตรเครดิตชำระราคานั้นและห้ามกำหนดเงื่อนไขหรือวงเงินขั้นต่ำในการชำระราคาสินค้าหรือค่าบริการโดยบัตรเครดิต

มาตรา 48 ถ้าผู้รับบัตรขอรับการใช้บัตรเครดิต โดยรู้หรือควรจะรู้ได้ว่าเป็นบัตรเครดิตปลอมหรือแปลงหรือผู้ใช้บัตรเครดิตไม่ใช่ผู้ถือบัตรที่แท้จริง ผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ถือบัตรที่แท้จริงอาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้

หมวด 5

การให้ความคุ้มครองแก่ผู้ถือบัตร

มาตรา 49 ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ในการป้องกันมิให้ผู้อื่นนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถือบัตรไปใช้โดยฉ้อฉล

มาตรา 50 ผู้ประกอบธุรกิจไม่อาจเรียกเก็บเงินที่ผู้ถือบัตรได้ใช้เพื่อชำระราคาสินค้าและบริการก่อนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาบัตรเครดิต

ในกรณีที่ผู้ถือบัตรชำระเงินเกินยอดที่ต้องชำระในรอบบัญชีนั้นๆ หากผู้ถือบัตรร้องขอต่อผู้ประกอบธุรกิจเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องทำการคืนเงินส่วนที่ชำระเกินนั้นให้แก่ผู้ถือบัตรในทันที

มาตรา 51 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีข้อตกลงพิเศษกับผู้รับบัตรให้ผู้ถือบัตรสามารถชำระราคาสินค้าหรือบริการด้วยการแจ้งหมายเลขบัตรเครดิตด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษร หรือผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือวิธีการอื่นใดนอกเหนือจากการที่ผู้ถือบัตรจะต้องแสดงบัตรต่อหน้าผู้รับบัตรนั้น เมื่อผู้ถือบัตรมีข้อโต้แย้งเป็นลายลักษณ์อักษรว่าตนมิได้เป็นผู้ซื้อสินค้าหรือใช้บริการจากผู้รับบัตร ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องระงับการเรียกเก็บเงินจากผู้ถือบัตรไว้และดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว

ทั้งนี้ หากผู้รับบัตรพิสูจน์ได้ว่าการใช้บัตรเครดิตเพื่อชำระราคาสินค้าหรือบริการดังกล่าวเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ถือบัตรหรือผู้ถือบัตรมีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ผู้ถือบัตรจะต้องรับผิดชอบรายการค่าใช้จ่ายจากการซื้อสินค้าหรือบริการที่เกิดขึ้นนั้นๆ

มาตรา 52 หนี้อันเนื่องมาจากการใช้บัตรเครดิต ห้ามมิให้ฟ้องร้องเมื่อพ้นสองปีนับแต่วันที่สัญญาบัตรเครดิตสิ้นสุดลง

หมวด 6
บทกำหนดโทษ

มาตรา 53 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับวันละห้าหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด

มาตรา 54 ผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 55 ผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 และมาตรา 34 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาทและปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 56 ผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 49 มาตรา 50 และมาตรา 51 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 57 ผู้รับบัตรใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 46 และมาตรา 47 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 58 ผู้ใดปลอมขึ้นซึ่งบัตรเครดิต หรือคัดแปลงส่วนหนึ่งส่วนใด เต็มหรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดๆซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลบัตรเครดิตหรือรหัสบัตรเครดิตในบัตรเครดิตที่แท้จริง หรือลงลายมือชื่อปลอมในบัตรเครดิต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งบัตรเครดิตปลอมหรือแปลงต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 60 ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งเครื่องจักร เครื่องมือ วัสดุอื่นใดที่ใช้ในการปลอมหรือผลิตบัตรเครดิตปลอม หรือมีหรือทำซึ่งเครื่องจักร เครื่องมือหรือวัสดุอื่นใดเช่นว่านั้นไว้ในครอบครองโดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 61 ผู้ใดมีบัตรเครดิตของผู้อื่นหรือมีบัตรเครดิตปลอมหรือแปลงไว้ในครอบครองโดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 62 ผู้ใดใช้บัตรเครดิตปลอมหรือแปลงหรือใช้บัตรเครดิตโดยรู้หรือควรจะรู้ได้ว่าเป็นบัตรเครดิตของผู้อื่นหรือเป็นบัตรที่ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนไปแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 63 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย ทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งบัตรเครดิตไม่ว่าจะเป็นของตนหรือของผู้อื่น เครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมข้อมูลเกี่ยวกับบัตรเครดิต หรือข้อมูลอื่นใดของผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้รับบัตร โดยตนเองไม่มีอำนาจหน้าที่นั้น ถ้าทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ถือบัตร ผู้รับบัตร หรือผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 64 ผู้ใดหลอกลวงผู้ประกอบธุรกิจด้วยการแสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกหรือแจ้งเพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจออกบัตรเครดิตให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกหนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 65 ผู้ใดใช้ข้อมูลบัตรเครดิต รหัสบัตรเครดิต หรือข้อมูลใดๆของบัตรเครดิตที่ผู้ออกบัตรออกให้แก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเอาไปเสียหรือแจ้งต่อบุคคลใดซึ่งข้อมูลบัตรเครดิตหรือรหัสบัตรเครดิตของผู้อื่น โดยรู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลหรือรหัสนั้นๆ อาจถูกนำไปใช้เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 66 ผู้ใดเข้าสู่ระบบเครือข่ายปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้รับบัตรโดยใช้รหัสหรือวิธีการอื่นใด โดยไม่มีอำนาจหน้าที่ที่กระทำการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 67 ผู้ใดพยายามกระทำความผิดหรือเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเสมือนเป็นตัวการผู้กระทำความผิดสำเร็จหรือเป็นตัวการในความผิดนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 68 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 69 ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลบัตรเครดิตหรือข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการบัตรเครดิตของผู้ออกบัตรเนื่องมาจากการเป็นผู้รับบัตรหรือจากการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตหรือจากการเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของผู้ออกบัตรหรือจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ นำข้อมูลนั้นไปเปิดเผยหรือมอบให้แก่ผู้อื่นไม่ว่าด้วยเหตุใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยตามมาตรา 28

มาตรา 70 ความผิดตามมาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 58 มาตรา 61 มาตรา 68 และมาตรา 69 ให้คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับแทนได้

คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับและผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 71 ให้ถือว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 72 บรรดาประกาศกระทรวงการคลังและประกาศ หนังสือเวียน คำสั่ง หรือข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตบรรดาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 73 ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับการผ่อนผันการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินและประกาศกระทรวงการคลัง ออกตามความในข้อ 5 ของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ให้ได้รับผ่อนผันจนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

บัตรเครดิตที่ออกโดยผู้ประกอบธุรกิจก่อนที่จะได้รับอนุญาตตามวรรคก่อนให้ถือว่าเป็นบัตรเครดิตที่ใช้ได้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

**ความจำเป็นในการยกร่าง
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต
พ.ศ.**

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

เพื่อให้การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตมีหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลอย่างชัดเจน และมีบทบัญญัติในการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ

2. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเป็นธุรกิจการเงินประเภทหนึ่ง จึงอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการคลังที่ต้องเป็นผู้กำกับดูแลในภาพรวม โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

3. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ปัจจุบันการใช้บัตรเครดิตเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและการบริโภคของประชาชนจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันการใช้บัตรเครดิตได้ถูกใช้เป็นช่องทางในการกระทำทุจริตหลอกลวงหรือน้อยโกงในหลายรูปแบบจนเป็นเหตุให้ผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการต่างๆ ตลอดจนประชาชนได้รับความเดือดร้อนและเป็นเหตุให้ผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรมและส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยที่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจหรือธุรกรรมเกี่ยวกับบัตรเครดิตเป็นการเฉพาะ รวมทั้งยังไม่มีมาตรการคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

4. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

มีประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2545 ใช้ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอยู่ ดังนั้นเมื่อมีการออกใช้พระราชบัญญัติบัตรเครดิต จะต้องดำเนินการยกเลิกประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวต่อไป

5. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

กฎหมายที่ได้ตราขึ้นจะเป็นการแก้ไขปัญหาและสร้างมาตรฐานในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่เหมาะสมและเป็นธรรม ตลอดจนมีการคุ้มครองผู้บริโภคที่เหมาะสมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจทางการเงินโดยรวม

6. ความพร้อมของรัฐ

การตรากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่ โดยร่างกฎหมายกำหนดให้กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามร่างดังกล่าว ซึ่งได้กำกับดูแลการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอยู่แล้ว จึงมีความพร้อมในการดำเนินการ

7. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ไม่มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจที่ซ้ำซ้อน

8. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้กำกับดูแลตามกฎหมายในภาพรวม โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออกหลักเกณฑ์ตามกรอบกฎหมายใช้ในการกำกับดูแล ติดตามและตรวจสอบการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต

9. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายและธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการออกประกาศตามร่างกฎหมายดังกล่าว

10. การรับฟังความคิดเห็น

ร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวได้เคยผ่านการรับฟังความคิดเห็นที่จัดโดยกระทรวงยุติธรรม อาทิ สถาบันการเงิน ผู้บริโภค และผู้ประกอบการ นอกจากนี้กระทรวงการคลังได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้โดยเฉพาะอีกครั้งหนึ่ง